

Coneixements pràctics

Per A. Pinyol i Elop

LES SABATES

Després de la motxilla o sac d'esquena, són, sens dubte, les sabates ferrades o clavetejades, les que per anar a la muntanya ocupen el lloc útil preferit de l'equip de l'excursionista.

A Barcelona, per no particularitzar, tenim sabaters que confeccionen bones sabates; tan bones com puguin ésser les noruegues o les suïsses, però generalment n'hi ha pocs que sàpiguen ferrar-les com cal. Unes sabates de qualitat regular, ben ferrades, duren tant o més que unes altres de qualitat superior no tan ben ferrades. Un ferrat deficient treu valor a les sabates, entorpeix la marxa, malmet els peus i destrueix les soles prematurament. Per això, doncs, tant com són necessàries unes bones sabates, és necessari també que estiguin ben clavetejades.

La primera condició per a caminar per muntanya sense fatiga anormal, és la de tenir un bon parell de sabates ferrades, de doble sola poc flexible, però ben adaptada a la forma del peu, amb manxa i, encara que no molt ajustades, fetes a mida, si això és possible. El seu interior serà llis, sense costures ni asprors i es calçaran amb un parell de mitjons a cada peu, de fil els que tinguin contacte amb la carn.

Les plantilles de suro són recomanables per aquells que suen dels peus. També són pràctiques per caminar més tou i no notar la duresa del terreny, fent desaparèixer els bonys dels claus si es rebaixa amb una llima el lloc de la plantilla que toca les parts altes de l'interior de la sabata.

Per a evitar que les sabates es deformin després de la pluja, és aconsellable omplir-les de palla de civada, o en tot cas, de paper. S'evitarà de secar-les massa aprop del foc i també de tenir-les en algun lloc massa fred. Després de seques, una suau fregada amb greix les deixarà novament a punt d'ésser utilitzades.

La durada de les sabates depèn, naturalment, de la campanya que portin, però també del compte amb que són cuidades. Les sabates excursionistes, han de conservar-se greixades i el greix més usat per això és el de cavall perquè no conté sal. El greix, aplicat fregant o en suau massatge, penetra als porus del cuir, el suavitza i l'impermeabilitza.

El greix de cavall el venen refinat, en capsos bastant pràctiques de portar, però resulta millor tal com l'utilitzen els basters, que és l'ordinari. Segons la temperatura, caldrà disoldre el greix, escalfant-lo, abans d'ésser aplicat.